

njihovih salonskih in finih burk. To ni malo, če se pomisli, da ima policija dela čez glavo drugje — in posebno pri slovenskih časnikih.

V kratkem bomo imeli ravs in kavs po ulicah in pred „rotovžem“, ker bodo skušali zopet par na rodnjakov vsiliti med mestno starešinstvo. Jaz gotovo ne zavidam teh revežev na starešinskih stolih; govoriti sicer smejo, tudi interpelacij staviti na cente, al dozdaj menda še ni ne eden njihovih važnejših predlogov zadobil večine. Pač, da se ne lažem. Ž enim predlogom so prodri, da se bodo namreč ulice, ki imajo postati med Kozlerjevo in poštno hišo, imenovale „Knaffelove ulice“ po onem dobrotniku, ki je na Dunaji s svojo ustanovo toliko Kranjcem pripomogel do vseučiliščnega izobraženja. Se vé, da blagi mož ne more zato, da se po njegovi pomoči tudi marsikater Kranjskih sinov nalete tam tudi takih naukov, kateri niso piškavega oreha vredni. Ker ravno o imenu nove ulice govorim, naj povem, da ni upanja, da bi mi, ki zdaj živimo v Ljubljani, se seznanili z novimi imeni uličnimi. Nekatera nova imena pa res zaslužijo patent na originalno znajdbo. Poprej je Ljubljanski škof stanoval v svoji palači na stolnem trgu, zdaj pa škof dr. Pogačar biva „pred škofijo“, nekako ironično, kakor da bi v škofijo ne smel. Kdor tega ne verjame, naj gre brat!

V „Tagblattu“ se je unidan „contra Klun“ oglasil nek „deficientenpriester“ iz Beča, rekši, da malefice ne zaslužijo benefice. Jaz poznam tega tička; ker se pa sam imenuje „deficiente“ — ali na telesu ali na umu? — tega ni dostavil, zato mu dam absolucijo in ga „Tagblattu“ še le prav priporočam, da si ga vdinja za stalnega korespondenta.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja. — Ministerstvo hoče, predno zadnjo besedo reče Ogerskemu ministerstvu o bankinih zadevah, pred vsem izvedeti mnenje svoje ustavoverne stranke, potem pa tudi državnopravne. Danes ima biti konferenca Dunajskega ministerstva s svojo stranko. Ogerski ministri pa hodijo v enomer iz Budapešta na Dunaj, pa zopet nazaj. Ali ne bode nazadnje obveljal pregovor: „parturiunt montes“ — je bolj ko ne verjetno.

— V zbornici gospóski je bila v ponedeljek seja, v kateri se je obravnaval v zbornici poslancev že lani sklenjeni dodatek k zakonski postavi, po katerem naj bode katoliškim duhovnom, ki so zapustili duhovski stan, in pa minihom, ki so zapustili samostan, dopuščeno ženiti se. V to sejo so prišli tudi škofje večidel iz vseh škofij Avstrijskih. Liberalci so na vso moč zagovarjali postavo, nadškof Dunajski je tehtno govoril proti njej, knez Fr. Lichtenstein je nasvetoval prestop na dnevni red; konečnega izida te obravnavе danes še ne vemo.

Česko. — Pri volitvah državnih poslancev v mestih in trgih so zopet povsod zmogli staročehi, o katerih je gotovo, da ne gredó v državni zbor. Bode li kedaj Dunajsko ministerstvo sprevidelo, da značajnih Čehov ne spravi v ta državni zbor? — Častni kanonik Anton Marek, starosta Českih pisateljev, je 15. dne t. m. umrl v Pragi.

Iz Zagreba. — Prevzvišeni biškop Strossmayer je o nastopu posta razposlal pastirski list duhovščini svoji, ki se po obsegu in obliki odlikuje memo enacih pastirskih listov, ker ne obravnavata samo verske in cerkvene reči, ampak se spušča tudi v svetovne z ozirom

na velike dogodjaje, ki dandanes pretresajo jugoslavenski svet. „Naš revni narod — govorí blagi škof — trpi že dosti nadlog; mnogokrat zahaja iz dežja pod kap; le takrat se brigajo za-nj, če mu je kaj z lepa ali s silo vzeti.“ Posebno ostro graja škof tudi ono stranko na Hrvaškem, ki se vere poslužuje, da razpor seje med Srbe in katoličane. V obče se vidi iz škofovega lista, da ni zadovoljen s sedanjim položajem Hrvaške.

Novice iz Turškega in o Turških zadevah. Pogojevanje zarad miru traja dalje. Srbija je poslala že svoje poverjenike v Carigrad in zdaj neki gresta tudi dva Črnogorska pooblaščenca tje. Pravijo, da se Turčija dela tema državama nasproti miroljubno, najbrže bi rada mir sklenila z njima zato, da bi potem mogla obrniti vse svoje moči proti Rusiji. Sliši se celo, da se ima premirje, ki izteče s 1. marcom, podaljšati, če bi obravnavne zarad miru do tje ne bile dovršene. S Srbijo se je Turčija neki že pogodila in Kristić ima predložiti pogoje o miru skupščini. — V tem pa se Turčija na vso moč pripravlja za vojsko. Stanje raje v Bosni postaja čedalje hujše, ker za kristjane ni pravice niti varnosti več. Po Lievni se klati že več dni 12 Turških „soft“, ki vnemajo mohamedanske prebivalce za vojsko. Turki onega kraja pravijo javno, da bodo v kratkem vsi „gjavri“ (kristijani) poklani. — Rusija se neprehoma pripravlja za vojsko, Dunajski vladni časnik „Pol. Corr.“ že na drobno našteva stan Ruske armade, vsak hip za vojsko pripravljen; skupno število znaša zdaj že 600.000 mož, pa se ima pomnožiti do 800.000. — Turški sultan je tako bolan, da je že ves zmešan in nikakor ni več v stanu, poslušati nasvetov svojih ministrov. Zato bo gotovo kdo drug prišel na prestol in v Carigradu se bojé velikih prekučij. — Čedalje bolj verjetno postaja to, da bo Avstrija zasedla Bosno. Da bi ona ali kaka druga Evropska oblast drugače ali naravnost pomagala Rusiji, to pa ni verjetno. Rusija se bo ravnala po svojem lastnem načrtu. Ko bodo diplomatične obravnavne pri kraji, potem bo car lotil se tega, k čemur je poklican, na kar ga veže njegova lastna beseda. V Petrogradu prav dobro vedó, da Rusija nima pričakovati pomoči od nikoder, da pa tudi s Turki ne bo nobena Evropska moč potegnila.

Listnica vredništva. Gospodarju Ant. Komljancu na Bučki: Da ste pri veselici 11. dne t. m. prav židane volje bili, tudi nas veselí in zato Vaš dopis radostni na znanje vza-memo, nadajoči se, da govorijo bili narodni naši reči na čast. — Gospodarju Fr. Klemenčiču v M.: Da se o zložbi zemljišč s sosedji pogovarjate, nam je veselo znamenje, da ste za koristne naprave vneti. — Gosp. M. M. v Pr.: Hvala! drugi pot pride.

Žitna cena

— v Ljubljani 17. februarija 1877.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 10 fl. 24. — banaška 10 fl. 94. — turšice 6 fl. 80. soršice 6 fl. 77. — rži 6 fl. 40. — ječmena 4 fl. 70. — prosa 4 fl. 70. — ajde 5 fl. 70. — ovsa 3 fl. 74. — Krompir 4 fl. 50 kr. 100 kilogramov.

Kursi na Dunaji 14. februarija.

Unirani državni dolg 62 fl. 30 kr. Ažijo srebra 114 fl. 30 kr.
Narodno posojilo 68 fl. 25 kr. Napolendori 9 fl. 83 kr.